

[Handelsministeren.]

og hvori han paa ganske afgørende Maade overfor mig har forklaret sin Stilling i Sagen, og den har jeg maattet tillægge megen Vægt.

Jeg ved ikke, om de to ærede Medlemmer vil forkaste denne Udtalelse af Dr. Rubow, som han paa min Foranledning har givet, og som jeg har citeret her under min Forelæggelse af Sagen i Dag. Men lad os se bort fra den, i hvert Fald i Øjeblikket; den er jo kun en Episode i hele Sagen, den har væsentlig Betydning i Forbindelse med, at der er stillet et Krav til Staten paa 12 000 Kr., naturligvis et Beløb, som man maa tage i Betragtning, men jeg siger dog et lille Beløb i Forhold til, hvad man fra anden Side har stillet Krav om.

Personlig er jeg af den Opfattelse, at dette Beløb ikke staar i noget rimeligt Forhold til det, man i Sundhedsministeriet med Rette maatte gaa ud fra skulde ydes for det Arbejde, man har ønsket gjort af den paa-gældende. Men det kan godt være, at der kan komme Søgmaal ud af dette ogsaa; jeg skal ikke kunne udtale mig om det; i det hele taget synes det jo at være saaledes, at i denne Sag maa Staten være forberedt saa at sige paa det værste.

Kyed: Den højtærede Minister udtalte, at da Forsikringsraadet gav denne Saldokvittering, da skønnede alle, at Forsikringsraadet havde gjort det rigtige. Det kan jo nu ikke være alle, der har skønnet det, eftersom der forelaa Protest derimod, før Forsikringsraadet gik til det Skridt, og fra det Tidspunkt, da man mente, at Forsikringsraadet vilde gøre det, var det rimeligt, at denne Protest kom fra Generalagenturet for de forsikrede. Men det er nu en Sag, som Domstolene kommer til at tage Stilling til, og der har hver forsikret sin egen Stilling, og hver maa skønne for sit Vedkommende; det er noget, man ikke paa nogen Maade maa blande sammen med det, der i og for sig har været Grundlaget for Samraadet, nemlig Givelsen af Koncession til det nye Selskab.

Den højtærede Minister siger, at Raadet har ment at være berettiget til at handle saaledes. Ja, det maa man jo forudsætte, men om det var forpligtet til det, er jeg ikke sikker paa, og i hvert Tilfælde mener jeg, at Raadet, inden det handlede saaledes, burde have sikret sig hver enkelt forsikrets Underskrift paa, at Forsikringsraadet var bemyndiget til at optræde i denne Sag og give Saldokvittering til Andenmand paa den forsikredes Vegne. Anderledes kan jeg

da ikke se, det foregaar i almindelig Handel og Vandel.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen gjorde opmærksom paa, at han ikke kunde følge denne Sag og ikke kendte meget til den. Det var en Bemærkning, som jeg paa Forhaand maatte anse for overflødig, for man kan jo ikke forlange, at hvem der ikke særlig har interesseret sig for det, skulde kende en saa indviklet Sag som denne. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at Samraadet ikke er rejst paa Grundlag af Erstatningsspørgsmaalet og de Sager, der følger med dette for Domstolene, men paa Grundlag af, om man skal give Koncession til det nyoprettede Selskab, ganske bortset fra, hvorledes det forløber, og hvor længe det varer med de Erstatningssager, som de enkelte forsikrede har rejst for Domstolene overfor Forsikringsraadet. Det er Koncessionsgivelsen, der er Grundlag for Samraadet, og ikke andet.

Christmas Møller: Til den højtærede Handelsminister skal jeg sige, at den højtærede Handelsminister maa vist være enig med mig i, at det maa være Udnævnelsesdokumentet, som han i sit Ministerium og den paagældende, som blev udnævnt til Stillingen, maa gaa ud fra. Dette Udnævnelsesdokument har jeg oplæst, og jeg har vist, at det havde den fuldkommen højofficielle Form, som slige Dokumenter har.

Angaaende Honorarets Størrelse maa jeg sige, at jeg tror hverken den højtærede Handelsminister eller jeg kan udtale os om, hvad der er berettiget paa et Omraade som dette. Jeg vilde i hvert Fald ikke vove at gøre det. Men jeg ved, at Dr. Jørgensen har givet sit Minde til, at en fuldkommen objektiv Trediemand afgør, hvad der er et rimeligt Honorar.

Nu kan man maaske synes — og jeg kan se paa den højtærede Formand, at han synes det —, at den Tid, den Behandling, som vi gentagne Gange har haft om denne Sag, tager, ikke staar i et rimeligt Forhold til selve Sagens Betydning. Jeg ser, at der er nogle Socialdemokrater, der nikker. Men dertil vil jeg gerne sige, at det er Rigsdagens Opgave at værne ogsaa Enkeltmand, hvis man mener, at han uberegtiget er blevet angrebet fra Administrationens Side. Og jeg vil endvidere pege paa, at man her har et overmaade flagrant Eksempel paa, hvad det betyder, naar det offentlige begynder at føre Tilsyn, naar det offentlige begynder at blande sig i Erhvervs-